

en lang Samling, og selv om man forudsætter stor Fuld og god Villie, maa hvert af Thingene vistnok beholde denne Sag i mindst een Samling. Det er jo et meget bethdeligt Arbejde, ca. 1,000 Paragrafer, de paagældende Lovforslag udgjøre, saaledes altsaa, at hvis man vil gennemgaa det nogenlunde nøiagtigt, og hvis der skal finde en tilsvarende Diskussion Sted her i Salen, kan man vist nok sige, at det vil være godt gjort, dersom det kan føres igjennem saaledes, at hvert af Thingene gjør Sagen færdig i een Samling for sit Vedkommende. Og dernæst maa man ogsaa erindre, at selv om man kom til Enighed om en saadan stor Reform, enten i den Stikfelse, i hvilken den er foreslaaet, eller med flere eller færre Modifikationer, men dog som en Reform, der gik ud paa at gaa over til mundtlig Procedure baade i den civile og i den kriminelle Proces, saa vil det være noget saa Forstjelligt fra vor nuværende Procesmaade, og Noget, som vil kræve saa betydelige Forberedelser til Indretningen af Retsorganisationen og ogsaa i Henseende til Personellet ved Domstolene, at der nødvendigvis maa gaa en rum Tid hen, indei et saadant Lovforslag kan træde i Kraft. Under de tidligere Forhandlinger blev det oftere omtalt og forudsat, at det godt kunde blive nødvendigt, at Noget som 3 Aar eller saa maatte gaa hen, forinden et saadant Forslag kunde træde i Kraft og kunde komme til virkelig at træde ud i Livet. Naar vi erindre det, synes jeg, at det paa den anden Side maatte ligge nærmere at ræsonnere saaledes, at de i dette Lovforslag indeholdte Ændringer ere saa uskyldige, at der ikke er nogen Grund til at lade være med at foretage dem, fordi man ønsker den anden Sag fremmet. Jeg mener derfor, at begge Dele godt kunne forenes, hvis man vil. Naturligvis, hvis man ikke vil eller ikke ønsker netop for Diebliffet at udtale sig i den Retning, at man ønsker den store Reform fremmet, saa kan man jo indskrænke sig til at fremme dette Lovforslag. Men det vilde være af stor Interesse at faae noget mere Klarhed over, hvorledes det ærede Thing stiller sig i denne Henseende, og jeg vil her sige, at det slet ikke er min Mening, at man skal se sig absolut, at man enten vilde have det Reformforslag, som tidligere er forelagt her i Thinget, eller vilde

blive ved det Gamle, naar man blot vilde udtale sig skyldigere om, i hvad Retning man mener, Reformen skal gaa. Jeg mener rigtignok, at naar man vil gaa til den mundtlige Procedures Indførelse, kan der ikke godt være Tale om Andet end to Alternativer, enten Forslaget i det Væsentlige, som det var fremlagt, eller en Ordning, der mere ligner den fransk-rhiniske Proces. Men ogsaa da vilde det efter min Mening være af megen Interesse, om et vordende Udvalg om denne Sag vilde høre sin Mening. Jeg har tilladt mig disse Bemærkninger i Særdeleshed for at udtale, at det er langt fra, at jeg har Noget imod, om et kommende Udvalg vilde opfatte Sagen saaledes, som det ærede Medlem antydede, og jeg har blot tilladt mig at tilføie, at jeg ikke ser, at der er nogen Hindring for, at man ogsaa, om man vilde gjøre dette, dermed kan forbinde det, at fremme nærværende Lovforslag.

Klein: Jeg kan slutte mig til den ærede Justitsminister for det Første deri, at det efter min Mening vil være ønskeligt, om der hos dette Thing saavel som i Rigsdagen i det Hele kunde vise sig at være tilfede et alvorligt Duffe om at faae en omfattende Retsreform fremmet, og for det Andet deri, at selv om man gaar ud fra, at et saadant alvorligt Duffe var til Stede og gav sig tilkjennde, og man som Følge deraf turde forvente i en ikke altfor fjern Fremtid at se denne Sag gennemført, vilde deri ikke ligge Noget som helst, der skulde kunne opfordre til ikke at fremme den Slags smaa Retsreformer, hvorpaa det nu foreliggende Forslag er et Exempel. Som den ærede Justitsminister udtalte, ville i ethvert Tilfælde ikke ganske saa Aar hengaa, inden den store Retsreform kan træde i Kraft, og der er da ingen Grund til i disse Aar at undlade at foretage saadanne mindre Reforme i den nu bestaaende Retstilstand, hvortil Erfaringen maatte have vist at give god Anledning, og som i og for sig maa siges at være hensigtsmæssige og rigtige. Jeg tror nu, at Alle maa være enige om, at der er god Opfordring til under det nuværende Retsystem at gaa til, hvad der kan bidrage til at indføre en Forkortelse i Processfristerne. Jeg er enig med det ærede Medlem for Rjøben-